07/02/2021

Άγιος Παρθένιος: Ο προστάτης των καρκινοπαθών

/ Βίοι Αγίων

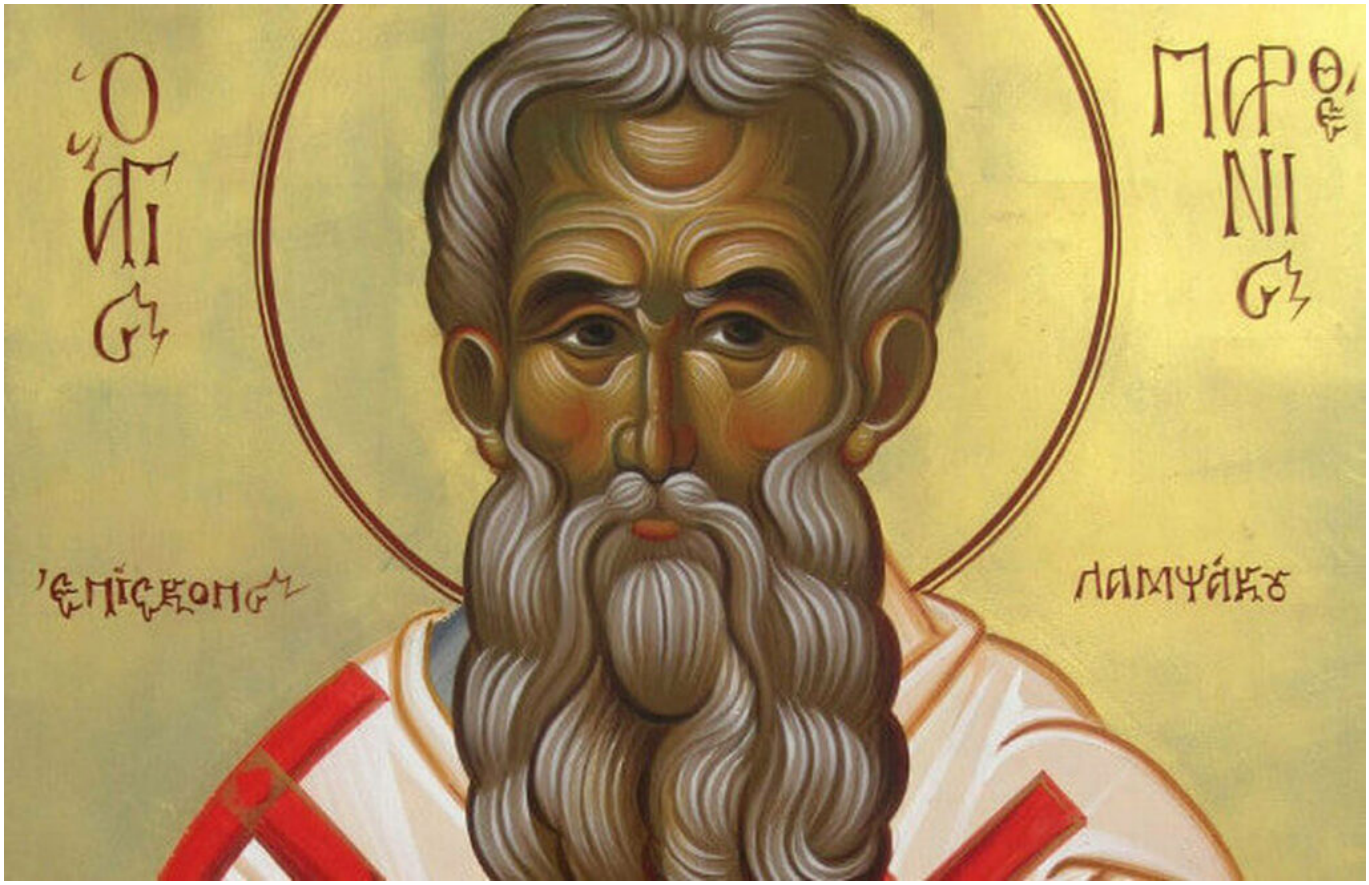

Η Εκκλησία μας, σήμερα 7 Φεβρουαρίου τιμά τη μνήμη των 1003 μαρτύρων, που μαρτύρησαν στην Νικομήδεια. Τιμά επίσης τη μνήμη των Οσίων Παρθενίου, επισκόπου Λαμψάκου και Απρίωνος επισκόπου Κύπρου. Επίσης, τιμά τη μνήμη του Οσίου Λουκά του εν Στειρίω της Βιωτίας στην Ελλάδα.

Ο Όσιος Παρθένιος καταγόταν από τη Βιθυνία και ήταν γιος του διακόνου Χριστοφόρου, από τον οποίο διδάχθηκε την Ορθόδοξη πίστη και παράδοση. Έζησε επί βασιλείας του Μ. Κωνσταντίνου. Σε νεαρή ηλικία έγινε μοναχός και αφοσιώθηκε με ζήλο στην προσευχή, την πνευματική άσκηση και την εργασία.

Την όλη του σεμνή παρουσία, εκτίμησε ο επίσκοπος Μελιτουπόλεως, ο οποίος και τον χειροτόνησε ιερέα. Αργότερα, ο Μητροπολίτης Κυζίκου Ασχόλιος, τον

κατέστησε επίσκοπο Λαμψάκου.

Η πόλη Λάμψακος φημιζόταν την εποχή εκείνη για τους πολλούς και φανατικούς ειδωλολάτρες. Ωστόσο, ο Άγιος με την ενάρετη ζωή του, το ήθος και τα σοφά παραινετικά του λόγια, αλλά και με τα πολλά του θαύματα, κατόρθωσε να φέρει πλήθος λαού στο δρόμο του Χριστού. Σήμερα πολλοί άνθρωποι τιμούν τον Άγιο Παρθένιο, τον οποίο, ένεκα των θαυμάτων που επιτελεί, τον θεωρούν προστάτη και συμπαραστάτη των καρκινοπαθών.

Βίος του οσίου Λουκά

Ο Όσιος Λουκάς γεννήθηκε το 896 μ.Χ. στη Φωκίδα. Αφού τελείωσε το σχολείο, ανέλαβε τη φύλαξη ζώων και συγχρόνως ασκούσε πνευματικά και επίπονα το σώμα του και την ψυχή του. Όταν πέθαναν οι γονείς του, μοίρασε όλα τα υπάρχοντά του στους φτωχούς, και μετά από πολλές περιπλανήσεις εγκαταστάθηκε οριστικά στο όρος Στείριον. Εκεί, μαζί με άλλους μοναχούς έκτισε Μονή, στην οποία, λόγω της πνευματικότητάς του και της μεγάλης του φήμης, συνέρρεαν πλήθη κόσμου. Εκοιμήθη οσιακά το 953 μ.Χ., ενώ το ιερό του λείψανο διατηρείται άφθορο.

Η Μονή παραμένει και σήμερα ένας ακόμη φάρος της Ορθοδοξίας και νησίδα ζωντανή του σύγχρονου μοναχισμού. Το δε καθολικό της Μονής είναι σημαντικό δείγμα της βυζαντινής μεγαλοπρέπειας, τόσο για την αρχιτεκτονική του, όσο και για τα σπουδαία ψηφιδωτά. Δίκαια ονομάζεται από τους κατοίκους της Στερεάς Ελλάδας ως «η Αγία Σοφία της Ρούμελης».

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου